

stran 568) in z dné 12. avgusta 1788. I. št. 1460, (Jaksche, zvezek 1, stran 247), katere so, kolikor se tičejo postavljanja nagrobnih spomenikov, še vedno veljavne, dovoljeno je sorodnikom ali prijateljem, ki hočejo pokazati potomcem poseben znak ljubezni, spoštovanja ali hvaležnosti do umrlega, da to lahko storé.

Občina torej ne more po svoji lastni volji prikrajševati posameznikom te pravice; mogla bi to storiti le v toliko, v kolikor bi se pokazalo izvrševanje sólo kakor po pravu ali po zakonu nedopustno.

Take pravne ali zakonite nedopustnosti zadevnega nagrobnega spomenika pa ni razvideti niti iz odloka mestnega magistrata, kateri je vrhu tega še brez obrazložbe, še manj pa iz popolnoma splošnih besedij napisa samega (»uzor-rodoljub« in »hvaležni narod.«)

V izreku državnega oblastva, s katerim se je odklonitev nagrobnega napisa kakor zakonu protivna razveljavila, ni moglo torej upravno sodišče spoznati niti nepristojne odredbe, niti posega v občinsko avtonomijo, niti kakoršne-koli nezakovitosti, temuč je moralo pritožbo kakor neutemeljeno zavriniti.

Književna poročila.

Mjesečnik pravnčkoga društva u Zagrebu god. XXIV. prinaša v štev. 10. do 12. naslednje razprave: dr. Edo Lovrić: Studije iz ženidbenoga prava (nadaljevanje). Dr. S. Posilović: Novi vidici u kaznenom pravu. Jakob Turnes: O postupku kod subojnih slučajeva, koji mogu nastati kod gruntovnih oblasti. Dr. N. Ogorelica: Još nekoliko pitanja iz kaznenoga postupnika (konec). Dr. Josip Hoholač: Upravno sudovanje u odnošaju spram građanskom s jedne i kaznenom s druge strane, te za sudovanje nadležne oblasti. Dr. M. Košutić: Dr. Emanuel Tilsch, Zastava ručni dle rakouského prava občanského. Dr. A. Goglia: Sudbena fotografija.

Die krainischen Landhandfesten. Tako se zove 58 strani obsežna knjižica, ki je izšla kakor poseben odtisek iz »Mittheilungen des Instituts für oesterreichische Geschichtsforschung« v XIX. zvezku. Spisal je ta »donesek k avstrijski pravni zgodovini« Vladimir Levec, slušatelj prava na Dunaji. V »zgodovinskem pregledu« popisuje postanek in razvoj kranjskih stanov ter njihovega prava, ob jednom zgodovino uprave Kranjske po nje različnem teritoriji. Drugi oddelek obsega pregled listin, s katerimi se je deželi podelila ali potrdila ta ali ona svoboda od l. 1338. do l. 1736. V tretjem oddetku ste priobčeni dve taki obširni listini, sploh prvi, ki sta se tiskali l. 1598., odnosno devetdeset let pozneje. V zadnjem pa so posnete listine iz l. 1338., 1365. in 1374. Delo je sestavljeno na podlagi mnogih skrbnih studij, zajeto naravnost

iz prvih virov ali pa iz tozadevne literature. Mladi pisatelj, ki je že prej priobčil več pravnozgodovinskih studij, kaže, da hoče resno obdelovati polje avstrijske pravne zgodovine, vzlasti za naše pokrajine. Veseli nas to tem bolj, ker so delavci na to stran jako redki ali le prehitro opešajo.

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. decembra 1898.

— (Poslavljenje petdesetletnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja). C. kr. notarska zbornica za Kranjsko je že dne 1. t. m. imela slavnostno sejo, v kateri je navzočne ogovoril g. predsednik Ivan Gogola tako-le:

Slavna zbornica!

Jutri, dné 2. t. m. bode 50 let, odkar je zavzel naš presvitli cesar prevzvišeni prestol in prevzel težko vladanje avstrijskih narodov.

Koliko koristnega in dobrega je v tem res dolgem času svojega vladanja v resnici storil, kako modro in ljubo, z jednako ljubeznijo in milostjo vladal ter vedno čuval blagostanje in mir svojih narodov in kako ni nikdar pozabil svojih vladarskih dolžnostij, če tudi mu je usoda večkrat grenila njegovo življenje do obupanja, ni mi treba posebej povdarjati.

Povodom redkega praznovanja vladarjeve petdesetletnice pa nikakor ne moremo prezreti, da je notarski stan postal važen faktor v pravosodji in da so postali notarji pravi javni posredovalci mej narodom in oblastvi ravno pod slavno, vzgledno in premudro vladlo Njega Veličanstva.

Kakor vsi drugi stanovi velike naše države, tako smo tudi mi notarji hvaležni svojemu premudremu in preljubemu vladarju za vse dobrodejne čine njegove vlade in zlasti za one zakone, kateri so nam poroki za obstoj in razvitek našega stanu. Povodom tega praznovanja prosimo Boga, da bi nam ohranil in obvaroval našega presvitlega cesarja še mnogo in mnogo let zdravega in srečnega, ter pri tej svečanostni priliki izrekamo Njega Veličanstvu v najglobokeji udanosti in v čisti ljubezni neomejeno zvestobo do prevzvišene osebe Njega Veličanstva in do prejasne Njegove vladarske hiše.

Ker vidim, da gospodje pritrjujejo tem mojim besedam hvaležnosti in udanosti, predlagam, da naj se ta udanostna izjava zabeleži v zapisnik o sedanji seji, predsedstvo pa pooblašča, da ta čutila hvaležnosti in izraze udanosti primernim potom naznani gospodu deželnemu predsedniku s prošnjo, da jih blagovoli sporočiti do obnožja Najvišjega prestola Njega Veličanstva.

Ta predlog bil je sprejet in predsednik pooblaščen tem potom obvestiti gospoda deželnega predsednika v Ljubljani.

Društvo »Pravnik« se je dne 2. t. m. po deputaciji poklonilo Nj. eksclenciji gospodu deželnemu predsedniku ter ga prosilo, sporočiti izraze najglobokejše udanosti in zvestobe na Najvišje mesto. Na to je prejelo zahvalo, priobčeno na 289. strani »Slov. Pravnika«. —